

בש"פ 6991/16 - יחזקאל אלישיב נגד משטרת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 6991/16 - א'

כבוד הרשמת ליאת בנמלך
יחזקאל אלישיב

לפני:
המבקש:

נ ג ד

משטרת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת כב' השופטת א' פינק מבית משפט השלום ברחובות שלא לפסול עצמה מלדון בהליך פלילי המתנהל בעניינו של המבקש. ההחלטה ניתנה במהלך דיון שנערך ביום 5.6.2016.

על ההחלטה בבקשת הפסלות רשאי היה המבקש לערער בתוך חמישה ימים (בהתאם להוראת סעיף 147(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982), ומכאן כי המועד האחרון להגשת הערעור חלף ביום 13.6.2016. הבקשה שבפניי הוגשה ביום 8.9.2016, ועל פי הנטען בה ובנספחים שצורפו לה המבקש פנה ביום 3.7.2016 במכתב המופנה לנשיאת בית המשפט העליון בו התבקשה היא "להפעיל סמכותה ולפסול את השופטת אפרת פינק"; וביום 19.7.2016 נשלח למבקש מענה בו הובהר לו כי טענת פסלות "יש להעלות בהליך משפטי מתאים בהתאם למועדים ולסדרי הדין שנקבעו בחוק".

2. בבקשה שבפניי, אשר כאמור הוגשה ביום 8.9.2016 - כמעט שלושה חודשים לאחר חלוף המועד להגשת הערעור - טוען המבקש כי כב' השופטת פינק לא ידעה אותו על כך שהדרך להשיג על החלטתה היא בדרך של הגשת ערעור, וכי

הדבר התברר לו רק מן התשובה שקיבל לפנייתו הישירה לכב' הנשיאה. עוד צוין כי על פי התייעוד שבידי המבקש הודעת הערעור (המצורפת לבקשה שבפניי) הגיעה לבית המשפט ביום 29.8.2016.

3. לאחר שעיינתי בכל החומר שבפניי ושקלתי בדבר הגעתי למסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשת הארכה.

כפי העולה מן האמור לעיל המועד להגשת הערעור חלף כמעט שלושה חודשים טרם שהוגשה הבקשה שבפניי (וכחודשיים וחצי טרם הגעת הערעור לבית המשפט, לפי טענת המבקש). טענת המבקש בעניין זה היא כי לא ידע שעליו להגיש ערעור על החלטה שניתנה בבקשתו לפסלות שופט, ועל כן חלף הגשת ערעור פנה ישירות במכתב לנשיאת בית המשפט העליון. טענה זו מעוררת קושי. ראשית, גם פנייתו הראשונית של המבקש במכתב לכב' הנשיאה נשלחה כמעט שלושה שבועות לאחר שהמועד להגשת הערעור חלף, ולכך לא ניתן כל הסבר. שנית, המבקש לא פירט כיצד פעל לבירור הדין החל, הן לעניין המועד הקבוע בדין להגשת ההליך והן לעניין אופן הגשתו, ואף לא תמך בקשתו בתצהיר. כל שצוין הוא כי המבקש עיין בחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), והבין כי עליו לפנות בבקשה לכב' הנשיאה. יש לשוב ולהזכיר בהקשר זה כי על בעל דין הטוען לטעות שבדין "להוכיח כי עשה מאמץ כן למניעת הטעות" וכי הגם שבכל הנוגע לבעל דין שאינו מיוצג נטל ההוכחה נמוך יותר עליו להראות "שעשה מאמצים כנים לעמוד על זכויותיו" (כב' השופט ס' ג'ובראן בבש"מ 6229/11 דון-יחיא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, חיפה, פסקה 8 (10.1.2012)). כך הוא גם בבחינת בקשה למתן ארכה להגשת הליך פלילי, ראו: בש"פ 7367/13 אייל נ' מדינת ישראל (4.11.2013); בש"פ 3988/15 שוקר נ' ועדה מקומית לתו"ב רעננה (9.6.2015); בש"פ 8390/14 כליב נ' מדינת ישראל (21.12.2014)). בענייננו לא ניתן לומר, על יסוד החומר שבפניי, כי המבקש הרים נטל זה (ובין היתר יצוין כי בניגוד לטענתו של המבקש, בחוק בתי המשפט, אליו הפנה, קבוע כי בעל דין רשאי "לערער" על החלטה בבקשה לפסלות שופט). שלישית, המענה לפנייתו של המבקש לנשיאת בית המשפט העליון נשלח אליו ביום 19.7.2016. המבקש לא ציין באיזה מועד הגיעה תשובה זו לידי, ומדוע הגיש את ההליך הערעורי לבית המשפט למעלה מחודש לאחר המועד בו נשלח אליו אותו מענה.

לכל האמור אוסיף כי הליך הנוגע לפסלות שופט הוא הליך אשר על פי טיבו יש לבררו במהירות האפשרית, על מנת להימנע משיבושים אפשריים של הדיון בערכאה הדיונית (ולשם ההמחשה יוער כי בענייננו ציין המבקש ברישה לבקשה כי קבוע דיון בהליך ליום 13.9.2016, כלומר חמישה ימים לאחר המועד בו הוגשה בקשתו). נוכח אופיו זה של הליך הפסלות נקבעה בדין תקופת זמן קצרה ביותר להגשת הליך ערעורי, וננקטת גישה מצמצמת וזהירה לעניין בקשות להארכת מועד להגשת ערעורי פסלות (ראו: בש"א 1635/09 דונבוק נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (3.3.2009); בש"פ 3744/08 ויינברגר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (29.5.2008); יגאל מרזל דיני פסלות שופט 332 (2006)). עוד אוסיף, לאחר שעיינתי בחומר שבתיק, כי על פני הדברים גם בסיכויי ההליך אין כדי להצדיק להיעתר לבקשה, וזאת נוכח המבחן המנחה בבחינת בקשה לפסלות שופט - חשש ממשי למשוא פנים כמשמעו בסעיף 77 לחוק בתי המשפט.

מכל הטעמים המפורטים לעיל, וגם בנותני משקל לכך שהמבקש אינו מיוצג ולכך שעניין לנו בהליך פלילי בו די בהוכחתו של "טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור", איני סבורה כי המבקש הרים את הנטל להוכיח קיומו של טעם כאמור, ובקשתו נדחית אפוא.

המזכירות מתבקשת להעביר החלטה זו לצדדים באמצעות הפקסימיליה, ללא דיחוי.

ניתנה היום, ח' באלול התשע"ו (11.9.2016).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת
